

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udlændinges adgang til landet m. v.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 16. april 1958.)*

§ 1.

I lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m. v. sker følgende ændringer:

Til § 2.

Som et nyt stk. 2 indføjes:

„Politiet bør ligeledes afvise en udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, og som må antages at ville rejse videre til Finland, Norge eller Sverige:

- 1) når han ikke opfylder de i vedkommende land gældende bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering,
- 2) når det må antages, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere, ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde i det pågældende land,
- 5) når han efter det foreliggende må antages at ville indrejse for at begå forbrydelser i det pågældende land,
- 6) når hans indrejse i det pågældende land på grund af begåede borgerlige forbrydelser ikke er ønskelig.“

Som et nyt stk. 3 indføjes:

„Politiet bør endvidere afvise en udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, og som er udvist af Finland, Norge eller Sverige med forbud mod at vende tilbage til vedkommende land, når han ikke er i besiddelse af særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse.“

Stk. 2 ændres til stk. 4 og stk. 3 til stk. 5.

Til § 3.

Stk. 2 affattes således:

„Andre udlændinge må ikke uden særlig tilladelse opholde sig her i landet ud over et tidsrum af 3 måneder fra og med den dag, da indrejse fandt sted i Danmark, Finland, Norge eller Sverige fra et andet land end disse. I det anførte tidsrum af 3 måneder fradrages det samlede tidsrum, hvori udlændingen har haft ophold i Danmark, Finland, Norge eller Sverige inden for de sidste 6 måneder før hans seneste indrejse i et af disse lande fra et andet land end disse. Overstiger det samlede tidsrum 3 måneder, kan indrejse ikke finde sted uden særlig tilladelse.“

Som et nyt stk. 3 indføjes:

„Såfremt en i stk. 2 omhandlet udlænding har opnået opholdstilladelse i Finland, Norge eller Sverige, kan han inden for denne tilladelses gyldighedstid opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse i indtil 3 måneder fra og med den dag, da han indrejste her i landet. I det anførte tidsrum af 3 måneder fradrages det samlede tidsrum, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder før hans seneste indrejse i Danmark har haft ophold her. Overstiger det samlede tidsrum 3 måneder, kan indrejse ikke finde sted uden særlig tilladelse.“

Til § 5.

Som et nyt stk. 2 indføjes:

„En udlænding kan endvidere af justitsministeren udvises, når afvisning kunne være sket af de i § 2, stk. 2, punkt 1, 3, 4, 5 eller 6, nævnte grunde og afvisningsgrunden fremdeles er til stede.“

Stk. 2 ændres til stk. 3, og i stykket ændres „stk. 1“ til: „stk. 1 og 2“.

*) Se tillæg A. sp. 1085; tillæg B. sp. 479; Folketingstidende: fremsættelsen sp. 2088, 1. behandling sp. 2320, 2. behandling sp. 3620, 3. behandling sp. 3794. (Lov nr. 104 af 21. april 1958).